

[Jens Thomsen.]

spændt håardt for under almindelige Forhold med Hensyn til Finansieringen, men de er kommet i dobbelt Vanskelighed under de nuværende vanskelige Forhold. Jeg vil derfor henstille til Finansministeren, at der af Statskassen stilles et passende Beløb til Raadighed til Udlaan mod en rimelig Rente til de Lastbilejere, der ikke selv har Raad til at anskaffe Trøgvasværker eller lignende Erstatninger, saa længe de nuværende Benzinvanskeligheder er til Stede.

Rigsdagens Medlemmer har faaet en Skrivelse angaaende en verdenspatenteret Karburator, der skal muliggøre Bilkørsel med 100 pCt. Petroleum eller med 25 pCt. Benzin og 75 pCt. Raaoile, og man ønsker fra Firmaets Side Tilladelse til Kørsel med disse Brændstoffer uden forhøjet Vægtafgift; saa længe Benzinvanskelighederne er til Stede. Jeg har forespurgt om Prisen paa en saadan Karburator, og der blev opgivet en Pris af 763 Kr. Man bliver noget forbavset over en saadan Pris, men naar man ikke kender Patentværdien, kan man jo ikke danne sig noget Skøn. Men kan denne Karburator holde det, der loves i Skrivelsen, har Spørgsmaalet meget stor almen Interesse, og jeg synes, at Staten i den nuværende Situation bør foretage en saglig Undersøgelse baade med Hensyn til Brugsværdien og Anskaffelsesprisens Rimelighed. Man maa erindre, at mange af de paagældende Mennesker er i Nød for at faa noget brugeligt til overkommelig Pris. Mange af Bilerne har jo betalt dobbelt Vægtafgift for at køre med Benzol. Det er meddelt mig i Dag, at Salget af Benzol nu er forbudt, og jeg vil gerne spørge Finansministeren, om dette er rigtigt. Hvis det er rigtigt, forekommer det mig, at Staten dog bliver for geskæftig med Hensyn til Vægtafgiften, at det i Virkeligheden er Snyderi i dobbelt Potens. Først sælger man Retten til at køre med Benzin; Kørselsretten fratager man Folk uden at tilbagebetale den erlagte Betaling for denne Ret; derefter sælger man Tilladelsen til at køre med Benzol, og hvis man straks derefter forbyder Salg af Benzol, saa bliver Snyderiet dog for oplagt, og jeg synes ikke, at Staten kan være en saadan Fremgangsmaade bekendt. Er det rigtigt, at Benzol-salget er forbudt, bør Staten tilbagebetale den erlagte ekstra Afgift, ellers kommer vi dog efter min Mening ud i det ganske urime-

lige. har fundet Sted i Benzintildelingen, i Forvejen er ramt meget håardt, og det er klart, at den foreslaaede ekstra Beskatning vil blive en ny Byrde. Hvis det nu havde været saaledes, at de erhvervskørende var stillede over for Valget af to Onder, kunde de maaske have været glade ved at kunne vælge det, der rammer mindst. Hvis de havde været stillede over for Valget mellem Nedskaering af Benzintildelingen og den nye Skat, vilde de sikkert med Glæde være gaaet ind paa Skatteforhøjelsen, fordi Skatten under normalt Benzinforbrug sikkert vilde kunne være væltet over paa Publikum. Det er klart, at med en Halvering af den i Forvejen ringe Tildeling vil dette ikke kunne lade sig gøre. De erhvervskørende stilles ikke over for et Valg; de træffer, som det før er sagt i en anden Forbindelse ogsaa her i Salen, ikke en Mand, der siger: Pengene eller Livet, men de træffer en Mand, der siger: Begge Dele, baade Pengene og Livet! Og det er naturligvis et baade urimeligt og umuligt Krav, et Krav, som Finansministeren for sit Vedkommende burde gaa imod, thi tager Handelsministeren gennem Nedskaeringen af Benzinen de erhvervskørendes Liv, saa bliver der ingen Penge til Finansministeren. Jeg tror, Handelsministeren vil gøre den Erfaring, at Benzinen er et brandfarligt og eksplosivt Stof, som han ikke skal bringe for nær til sin Næse.

Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen omtalte en Vognstype, for hvilken der i Vægtafgift skal betales 800 Kr. om Aaret, og som har faaet tildelt 200 l Benzin maanedlig, eller 2 400 l om Aaret. Det vil i Virkeligheden sige, at Vognafgiften paa de 800 Kr. svarer til en Benzinafgift pr. Liter paa 33 Øre; hertil kommer saa den almindelige Benzinafgift, nu paa 23 Øre, det vil sige, at vedkommende Vognmand pr. Liter skal betale 56 Øre i Afgift til Staten. Det er klart, at naar man stiller et Erhverv over for saadanne Vilkaar, kan Erhvervet ikke bestaa. Da de Vognmænd, som i Forvejen havde været Genstand for en Rationering, der betød, at de kun kunde faa 400 l om Maanednen, fik at vide, at deres Ration nu yderligere skal sættes ned til 200 l, saa sagde de, som rimeligt var: Saa kan de lige saa godt tage det hele fra os. Det er klart, at med en Ration paa 6—7 l om Dagen kan en Vognmand ikke forrente sin Vogn eller forsørge sin Familie.

Den nye Ordning er jo endnu ikke traadt i Kraft, det sker først til 1. December, og der er Tid endnu til at ændre den. Jeg vil, saa indtrængende som det er muligt, henstille, at man ikke øver den Uret over for

Grøgersen: Der har fra alle Sider her i Salen været Enighed om, at det Erhverv, her er Tale om, ved den Indskrænkning, der